

32003D1230

L 176/29

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2003.7.15.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1230/2003/EK HATÁROZATA

(2003. június 26.)

az energia területére vonatkozó, „Intelligens energia – Európa” (2003–2006) többéves cselekvési program elfogadásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ⁽²⁾

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, ⁽⁴⁾

mivel:

(1) A természetes energiaforrások, amelyek körültekintő és ésszerű felhasználásáról a Szerződés 174. cikke rendelkezik, magukban foglalják a megújuló energiaforrásokon kívül a kőolajat, a földgázt és a szilárd tüzelőanyagokat, és miközben ezek alapvető energiaforrások, ugyanakkor a széndioxid-kibocsátásnak is a legfőbb okozói. A hivatkozott cikk legfőbb célja, hogy nemzetközi szintű intézkedésekkel küzdjék le a területi vagy világméretű környezetszennyezési problémákat.

(2) A „Fenntartható Európa egy jobb világért: az Európai Unió fenntartható fejlődésre vonatkozó stratégiája” címen az Európai Tanács Göteborgban, a 2001. június 15–16. közötti ülésén előterjesztett közleményében a fenntartható fejlődés legfőbb akadályai közé sorolja az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását és a közlekedés által okozott környezetszennyezést. Ezeknek az akadályoknak a leküzdése a közösségi politikákban olyan új megközelítést tesz szükségessé, amely közelebb hozza azokat az egyes polgárokhoz és vállalkozásokhoz, a fogyasztási és befektetési szokások megváltoztatása érdekében.

(3) Göteborgi ülésén az Európai Tanács elfogadta a fenntartható fejlődés stratégiáját, valamint környezetvédelmi dimenzióval egészítette ki a foglalkoztatás, a gazdasági reformok és a társadalmi összetartozás lisszaboni folyamatát.

(4) Az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások fontos részét képezik a Kiotói Jegyzőkönyv rendelkezései betartásának, miként az Európai Klímaváltozási Program (ECCP) is rendelkezik róla. Az Európában és világszerte a természetes környezetben tapasztalható változások is rávilágítanak a sürgős cselekvés szükségességére.

(5) „Az energiaellátás biztonságának európai stratégiája felé” című zöld könyv megállapítja, hogy az Európai Unió egyre inkább függ a külső energiaforrásoktól, és a függőség 20–30 év múlva elérheti a 70 %-os mértéket is (ez jelenleg 50 %), illetve hogy ezért egyértelmű intézkedéseket kell tenni a kínálatorientált politika felé, ellensúlyként a keresletorientált politikával szemben; a zöld könyv továbbá a fogyasztói szokások alapvető megváltozására szólít fel azért, hogy a kereslet – elsősorban a közlekedés és az építőipar területén – a kontrollált, hatékonyabb és környezetbarátabb fogyasztás irányába változzék, és hogy az energia kínálati oldalán elsőbbséget kapjon az új és megújuló források fejlesztése, a globális felmelegedés hatásaira való megfelelő válasz érdekében.

(6) „A energiaellátás biztonságának európai stratégiája felé” című zöld könyvről szóló állásfoglalásában ⁽⁵⁾ az Európai Parlament elsőbbséget tulajdonított az energiahatékonyságnak és -takarékosságnak. Az energiafelhasználás „intelligens” megközelítésére szólított fel, hogy Európa gazdasága a leghatékonyabb energiafelhasználó legyen a világon.

(7) Az Európai Közösségben az energiahatékonyság javítására készített cselekvési tervről szóló bizottsági közlemény – az utóbbi évtizedben tapasztalt tendenciának megfelelő 0,6 %-os értékhez képest – évi további 1 %-os hatékonyságnövelésről rendelkezik. Ha ezt a célt sikerül elérni, az összes fogyasztás 18 %-ára becsült energiatakarékossági lehetőségek kétharmad részét 2010-re kihasználhatják. A cselekvési terv jogalkotási intézkedésekre és támogató-tevékenységekre is javaslatot tesz. A cselekvési terv

⁽¹⁾ HL C 203. E, 2002.8.27., 47. o.

⁽²⁾ HL C 61., 2003.3.14., 38. o.

⁽³⁾ HL C 73., 2003.3.26., 41. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2002. november 20-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. február 3-i közös álláspontja (HL C 64. E, 2003.3.18., 13. o.), az Európai Parlament 2003. május 13-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2003. június 16-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 543. o.

végrehajtása hatékony megfigyelési és követő rendszerek kialakítását is szükségessé teszi.

(8) Az „Energia a jövőnek: megújuló energiaforrások – fehér könyv a közösségi stratégia és cselekvési terv kialakításához” című bizottsági közlemény azt a célt tűzi ki, hogy 2010-re az összes belső fogyasztáson belül a megújuló energiaforrások felhasználásának aránya érje el a 12 %-os ajánlott mértéket. A megújuló energiaforrásokról szóló, 1998. június 8-i határozatában ⁽¹⁾ a Tanács, és a fehér könyvről szóló határozatában az Európai Parlament a megújuló energiaforrások közösségi felhasználásának jelentős és tartós növelését hangsúlyozta, továbbá elfogadta a Bizottság által javasolt stratégiát és cselekvési tervet, beleértve a megújuló energiaforrásokat támogató programok kialakítását. A megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos közösségi stratégia és cselekvési terv végrehajtásáról (1998–2000) szóló bizottsági közlemény kiemeli az elért haladást, de figyelmeztet rá, hogy e célok elérése érdekében közösségi és nemzeti szinten további erőfeszítésre van szükség, különös tekintettel a megújuló energiaforrásokkal és támogatásukkal összefüggő jogalkotásra.

(9) A belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ a tagállamokat kötelezi arra, hogy nemzeti irányszámokat határozzanak meg, amelyek megegyeznek a közösségi irányszámokkal, vagyis 2010-re az összes belső energiafogyasztás 12 %-a, és különösen a Közösség összes villamosenergia-fogyasztásának 22,1 %-a 2010-re megújuló forrásokból származzék.

(10) Az AKCS és az EU 2001. november 1-jei együttes parlamenti ülésén a megújuló energiaforrásoknak az AKCS-országokban való hasznosításáról elfogadott állásfoglalása ⁽³⁾ „felszólítja a Bizottságot, hogy a különösen az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások felhasználása révén fenntartható energiaellátást elsőbbségi területként foglalja bele a fejlesztési politika új stratégiájába”.

(11) A fenntartható fejlődésről tartott világkonferencián 2002. szeptember 2-án elfogadott „Végző végrehajtási terv” arra kötelezte az aláíró országokat, köztük az Európai Uniót is, hogy a fenntartható fejlődés elérése érdekében tegyenek erőfeszítéseket azért, hogy:

- lényegesen növeljék a megújuló energiaforrások általános részarányát a különféle energiák együttesében,
- a megújuló energiaforrásoknak, az egyéb energiaforrásokkal összehasonlítva teremtsenek azonos versenyfeltételeket,
- segítsék elő a megújuló energiaforrásokkal, az energiahatékonysággal és a hagyományos tüzelőanyag-technológiák tisztábbá tételével kapcsolatos kutatásokat és fejlesztéseket,
- biztosítsanak pénzügyi forrásokat a fejlődő országoknak, hogy a fenntartható fejlődés érdekében megszerezhessék az energiaágazattal kapcsolatos szakismereteket, beleértve a megújuló energiaforrásokat, az energiahatékonyságot és a tisztább hagyományos tüzelőanyag-technológiákat is.

(12) Az „Energiakezdeményezés a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért” című, 2002. szeptember 1-jén indított uniós partnerségi kezdeményezés a jobb energiahatékonyságon és a megújuló energiaforrások fokozódó használatán alapszik, és már számos fejlődő ország és regionális szervezet, illetve a magánszektor és a civil szféra több szervezete is csatlakozott a kezdeményezéshez, amelynek elveit és stratégiáját „A fejlődő országokkal való energetikai együttműködésről szóló bizottsági közlemény” határozta meg.

(13) Miután a Közösség számos energiahatékonysági intézkedése, különösen az elektromos és elektronikus berendezések, az irodai és távközlési eszközök címkézése, illetve a világító, fűtő és légkondicionáló berendezések szabványosítása nem köti a tagállamokat, szükség van olyan különleges közösségi szintű támogatási programokra, amelyek megteremtik a fenntartható energiarendszerek fejlesztésének feltételeit.

(14) Ugyanez érvényes azokra a közösségi intézkedésekre, amelyek a megújuló energiaforrások nagyobb piaci térnyerését célozzák, különös tekintettel a megújuló forrásokból energiát előállító vagy azt hasznosító berendezések szabványosítására.

(15) A következő jogszabályok 2002. december 31-én hatályukat veszítették: a cselekvési program az energiaágazatban (1998–2002) és más kapcsolódó intézkedések támogatási programja elfogadásáról szóló, 1998. december 14-i 1999/21/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽⁴⁾; a különféle programokhoz kapcsolódó egyes határozatok, így az

⁽¹⁾ HL C 198., 1998.6.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 283., 2001.10.27., 33. o.

⁽³⁾ HL C 78., 2002.4.2., 35. o.

⁽⁴⁾ HL L 7., 1999.1.13., 16. o.

energiaágazatot érintő tanulmányokkal, elemzésekkel, előrejelzésekkel és ezekkel összefüggő egyéb munkákkal kapcsolatos többéves program, az ETAP program (1998–2002) elfogadásáról szóló, 1998. december 14-i 1999/22/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾; az energiaágazatban való nemzetközi együttműködés elősegítését célzó többéves keretprogram, a Synergy program (1998–2002) elfogadásáról szóló, 1998. december 14-i 1999/23/EK tanácsi határozat ⁽²⁾; a szilárd tüzelőanyagok tiszta és hatékony felhasználását elősegítő többéves technikai cselekvési program, a Carnot program (1998–2002) elfogadásáról szóló, 1998. december 14-i 1999/24/EK, Euratom tanácsi határozata ⁽³⁾; a radioaktív anyagok szállításának biztonságára, illetve a Tacis programban jelenleg részt vevő országok nukleáris létesítményei biztonságának bizonyos vonatkozásait elősegítő védelemre és az ipari együttműködésre vonatkozó, a nukleáris ágazattal kapcsolatos többéves cselekvési program, a SURE program (1998–2002) elfogadásáról szóló, 1998. december 14-i 1999/25/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽⁴⁾; a megújuló energiaforrások hasznosítását támogató többéves közösségi program, az Altener program (1998–2000) elfogadásáról szóló, 2000. február 28-i 646/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾; valamint az energiahatékonyságot elősegítő többéves program, a SAVE program (1998–2002) elfogadásáról szóló, 2000. február 28-i 647/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁶⁾.

(16) Az 1999/21/EK, Euratom határozat 5. cikk (2) bekezdésével összhangban, a Bizottság független szakérőkkel elvégeztette a fentiekben említett keretprogram és a programok külső értékelését. Jelentésükben a szakértők elismerik különösen az Altener, a SAVE, a Synergy és az ETAP program jelentőségét az energiasztratégia és a fenntartható fejlődés közösségi stratégiája végrehajtásának összefüggésében. Megállapították továbbá, hogy a programok forráshiányosak, és mivel az igény indokolt, javasolták a források bővítését.

(17) Indokoltnak látszik a pénzügyi keretek bővítése a még átfogóbb „Intelligens energia – Európa” program számára.

(18) Figyelemmel a fenntartható fejlődés közösségi stratégiájára és a keretprogram értékelésének eredményeire, lépéseket kell tenni a közösségi támogatások bővítésére az energiaágazatnak a fenntartható fejlődés szempontjából meghatározó területein úgy, hogy ezeket egyetlen, az „Intelligens energia – Európa” program fogja össze, amely négy sajátos területet foglal magában.

(19) A megújuló energiaforrások számára az Altener program keretében 1993–2002 között nyújtott közösségi támogatás jelentősége és sikere indokolja, hogy az Altener a jelenlegi programban mint a megújuló energiaforrásokat érintő külön terület kapjon helyet.

(20) Az ésszerű energiahatalhasználás közösségi támogatása növelésének szükségessége és a SAVE program 1991–2002 között elért sikere indokolja, hogy a SAVE a jelenlegi programban mint az energiahatékonyságot érintő külön terület kapjon helyet.

(21) A közlekedési ágazatban történő energiahatalhasználás javítása, beleértve az üzemanyagok diverzifikálását, amelyben az új fejlesztés alatt álló energiaforrások, mint a hidrogén és a megújuló energiaforrások is szerepet játszhatnak, különösen nagy jelentőséggel bír a közlekedés környezetre gyakorolt ártalmas hatásainak csökkentésére tett közösségi erőfeszítésekben. Ez indokolja, hogy az „Intelligens energia – Európa” program foglalja magába a STEER-t, mint a közlekedés energiahatalhasználásának kérdéskörét érintő külön területet.

(22) A megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság területén kialakított legjobb gyakorlatok támogatása, és azoknak különösen a fejlődő országok számára történő átadása szükségessége a Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásai között az elsődleges törekvések közé tartozik, a Kiotói Jegyzőkönyv rugalmas mechanizmusainak felhasználásában való együttműködés erősítésével együtt. Annak érdekében, hogy a Synergy program folytonossága az imént említett területeken fennmaradjon, a jelenlegi programba be kell illeszteni a COOPENER-t, mint a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság támogatását nemzetközi keretek között érintő külön területet.

(23) Az „Intelligens energia – Európa” program sikere az ismeretek, a legjobb gyakorlat és a projekteredmények átadásán, a programokon belüli és az egyéb közösségi politikákkal történő összehangoláson, a meglévő programokkal való folytonosságon, a részvételi szabályok állandóságán, az elegendő humánerőforrásokon és a gyors végrehajtáson múlik. Ebben a tekintetben a nemzeti, regionális vagy helyi szervezetek a megfelelő nemzeti programok megvalósítása révén hasznos szerepet játszhatnak a program végrehajtásában.

(24) A nemek közötti esélyegyenlőség biztosítása fontos szempont valamennyi közösségi programban, és erre az „Intelligens energia – Európa” program keretében is figyelemmel kell lenni.

(25) E határozat a program teljes időtartamára érvényes pénzügyi keretet hoz létre, amelyet az Európai Parlament, a

⁽¹⁾ HL L 7., 1999.1.13., 20. o.

⁽²⁾ HL L 7., 1999.1.13., 23. o.

⁽³⁾ HL L 7., 1999.1.13., 28. o.

⁽⁴⁾ HL L 7., 1999.1.13., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 79., 2000.3.30., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 79., 2000.3.30., 6. o.

Tanács és a Bizottság 1999. május 6-án elfogadott, a költségvetési fegyelemlről és a költségvetési eljárás javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 33. pontja szerint, a költségvetési hatóságnak fő viszonyítási pontként kell figyelembe vennie.

valamennyi cselekvés és egyéb intézkedés átláthatóságát, következetességét és kiegészítő jellegét, ezáltal hatékony kapcsolat alakulhat ki ezen intézkedések és az egyéb közösségi és tagállami politikák keretében végrehajtott tevékenységek között.

2. cikk

(26) Miután a javasolt program céljait, amelyek az energiaágazatnak a fenntartható fejlődéshez hozzájáruló területeit érintő közösségi stratégia végrehajtásához kapcsolódnak, a tagállamok egyénileg nem valósíthatják meg kellő hatékonysággal, mert a különböző nemzeti, regionális és helyi szereplők európai szintű együttműködését feltételező támogató tevékenység és információcsere szükséges, és így ezek a célok sikeresebben valósíthatók meg közösségi szinten, és ezért a Közösség – a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően – intézkedéseket hozhat. Az ugyanezen cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően, e határozat nem lép túl e célok megvalósításához szükséges mértéken.

(27) Az e határozatban foglalt rendelkezések nem sértik a Szerződés 87. és 88. cikkét, illetve különösen a környezetvédelem állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatást.

(28) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell meghozni,

E program különös céljai a következők:

a) a szükséges elemek biztosítása az energiahatékonyság támogatása, a megújuló energiaforrások növekvő használata és az energiaellátás diverzifikálása érdekében például új, fejlesztés alatt álló és megújuló energiaforrások révén, beleértve a közlekedést is, valamint a fenntarthatóság javítása, a régiók, különösen a legkülső régiók és szigetek lehetőségeinek fejlesztése, és az e stratégiai célok eléréséhez szükséges törvényalkotási intézkedések előkészítése;

b) különféle eszközök kialakítása, amelyek révén a Bizottság és a tagállamok nyomon követhetik, megfigyelhetik és értékelhetik az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén – beleértve a közlekedés energiafelhasználásának kérdéseit is – hozott közösségi és tagállami intézkedések hatásait;

c) a szilárd és fenntartható alapokon álló energiatermelés és -felhasználás hatékony és intelligens mintáinak elterjesztése különösen az oktatási rendszeren keresztül való tudatosítással, illetve az érintett főbb szereplők, vállalkozások és általában az állampolgárok közötti tapasztalatcserék elősegítésével, továbbá az új technológiákba való befektetés és a legjobb gyakorlat és az elérhető legjobb technológiák elterjesztésének ösztönzésével, nemzetközi szintű támogatás keretében is.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Tanács a 2003 és 2006 közötti időszakra elfogadja az „Intelligens energia – Európa” című, az energiaágazatra vonatkozó többéves cselekvési programot (a továbbiakban a program).

(2) Ez a program a fenntartható fejlődést támogatja az energiaágazatban, kiegyensúlyozott módon járulva hozzá az energiaellátás biztonsága, a versenyképesség és a környezetvédelem általános céljai megvalósításához.

(3) E program gazdasági és társadalmi összefüggésekre is figyelemmel van, és fokozni igyekszik az energiaágazatot érintő

3. cikk

(1) E program a következő négy sajátos területre osztható fel:

a) a SAVE, amely kiterjed különösen az építőiparban és iparban az energiahatékonyság javítására és az energia ésszerű felhasználásának támogatására – a STEER keretében végrehajtott intézkedések kivételével –, és magában foglalja a törvényalkotási intézkedések kidolgozását és azok kölcsönhatását is;

b) az Altener, amely kiterjed az új és megújuló energiaforrásoknak a villamos energia és a hőenergia centralizált és decentralizált termelésében való alkalmazására, és ezeknek a helyi környezetbe és energiarendszerekbe való integrálásának támogatására – a STEER keretében végrehajtott intézkedések kivételével –, és magában foglalja a törvényalkotási intézkedések kidolgozását és azok kölcsönhatását is;

⁽¹⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- c) a STEER, amely kiterjed a közlekedés valamennyi energiavonatkozására, az üzemanyagoknak például az új, fejlesztés alatt álló és megújuló energiaforrások útján történő diverzifikálása, az üzemanyag megújuló energiaforrásokból való előállítására és az energiahatékonyságnak a közlekedésben való előmozdítását illető kezdeményezések támogatására, és magában foglalja a törvényalkotási intézkedések kidolgozását és azok kölcsönhatását is;
- d) a COOPENER, amely kiterjed a megújuló energiaforrásoknak és az energiahatékonyságnak a fejlődő országokban való támogatására, különösen az afrikai, ázsiai, latin-amerikai és csendes-óceáni fejlődő országokkal való közösségi együttműködés keretében indított kezdeményezések támogatására.

(2) Kulcstevékenységek, azaz a fentiekben említett több sajátos területet összekapcsoló és/vagy bizonyos közösségi prioritásokhoz, például a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók fenntartható fejlődéséhez kapcsolódó kezdeményezések indíthatók.

4. cikk

(1) A 3. cikkben meghatározott négy sajátos területet, illetve kulcstevékenységeket illetően a program keretében csak olyan tevékenységekhez vagy projektekhez biztosítható közösségi finanszírozás, amelyek az alábbiakra irányulnak:

- a) a fenntartható fejlődés elősegítése, az energiaellátás biztonsága a belső piacon, a versenyképesség és a környezetvédelem, beleértve a szabványok kialakítását, valamint a címkézési és tanúsítási rendszereket, az ipar és más érdekcsoportok által elfogadandó hosszú távú, önkéntes kötelezettségvállalások, közös elemzéseken alapuló előtanulmányok és stratégiai tanulmányok készítése, illetve az energiaágazatban a piacok fejlődésének és a tendenciáknak a megfigyelése, tekintettel a jövőbeli törvényalkotási intézkedésekre vagy a hatályos jogszabályok felülvizsgálatának előkészítésére is;
- b) a fenntartható fejlődés struktúráinak és eszközeinek a kialakítása, bővítése vagy újjászervezése, beleértve a helyi és regionális energiatervezést és -gazdálkodást is, illetve az alkalmas pénzügyi konstrukciók és piaci eszközök kifejlesztése;
- c) a fenntartható energiaágazat rendszerei és berendezései piaci elterjedése gyorsításának támogatása és a befektetések ösztönzése azért, hogy megkönnyítsék a hatékonyabb technológiáknak a bemutatástól az értékesítésig való eljutását, beleértve a legjobb gyakorlat és az átfogó technológiák elterjesztését, a tudatosságot fokozó intézkedéseket, valamint a környezet megőrzését szolgáló mechanizmus létrehozásának és közösségi végrehajtásának a Kiotói Jegyzőkönyvön alapuló struktúrája kialakítását;

- d) strukturális fejlesztés az információ, az általános és a szakképzés területén; az eredmények hasznosítása, a szakmai ismereteknek és a legjobb gyakorlatnak a támogatása és elterjesztése a fogyasztókra is kiterjedően; az intézkedések és a projektek és a tagállamok együttműködése eredményeinek elterjesztése közösségi és nemzetközi szinten működő hálózatok útján;
- e) a közösségi kezdeményezések és az ezek támogatására hozott intézkedések végrehajtásának és hatásának figyelemmel kísérése;
- f) az e program alapján finanszírozott tevékenységek és projektek hatásának értékelése.

(2) Az e program alapján a 3. cikkben meghatározott négy sajátos területtel és a kulcstevékenységekkel összefüggő tevékenységeknek vagy projekteknek juttatandó pénzügyi támogatást a Közösségben a javasolt tevékenységből származó járulékos haszon alapján kell megállapítani, és annak eredményeitől, illetve várt hatásától kell függővé tenni. Amennyiben helyénvaló, elsőbbséget kell biztosítani a kis- és közepes vállalkozásoknak, illetve regionális vagy helyi kezdeményezéseknek.

A támogatás nem haladhatja meg az intézkedés vagy projekt összes költségének 50 %-át; a fennmaradó részt állami vagy magánforrásból, illetve e kettőből együttesen kell fedezni. A támogatás azonban bizonyos tevékenységek, többek között tanulmányok készítésének és projekteredmények elterjesztésének teljes költségét fedezheti, illetve olyan tevékenységeket is, amelyek a közösségi stratégiák és politikai intézkedések és bármely, a Bizottság által javasolt intézkedés előkészítését, végrehajtását és azok hatásainak értékelését szolgálják, illetve amelyek a közösségi, nemzeti, nemzetközi és egyéb kezdeményezések közötti összhangot javító tapasztalat- és szakismeretcserét ösztönzik.

A Bizottságnak az 5. cikk (2) bekezdése b) pontjában meghatározott kezdeményezésére indított tevékenységek vagy projektek összes költsége a Közösséget terheli.

(3) A projekt eredményeinek terjesztéséhez történő hozzájárulásként, a Bizottság – szükség esetén elektronikus formában is – hozzáférhetővé teszi a tevékenységekről és a projektekről készült jelentéseket.

5. cikk

(1) E határozat elfogadásától számított hat hónapon belül a Bizottság, a 8. cikk (1) bekezdése szerint létrehozott bizottsággal konzultálva, munkaprogramot állít össze. E munkaprogram az 1. cikk (2) bekezdésében, és a 2., 3. és 4. cikkben foglalt elveken alapul. A munkaprogramot a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kell kidolgozni és frissíteni.

(2) A munkaprogram részletesen meghatározza:

- a) az 1. cikk (2) bekezdésében, és a 2., 3. és 4. cikkben foglalt célok és prioritások végrehajtása érdekében a 3. cikkben említett négy sajátos területre és a kulcstevékenységekre vonatkozó iránymutatásokat, amelyek tekintetbe veszik azt a járulékos hasznót, amely a javasolt intézkedésekből az eddig intézkedésekhez képest közösségi szinten származik;
- b) a végrehajtási megoldásokat, megkülönböztetve egymástól a Bizottság, illetve az érintett ágazatok vagy piacok által kezdeményezett tevékenységeket, továbbá a finanszírozási megoldásokat, valamint a részvétel módját és szabályait;
- c) a kiválasztás szempontjait, amelyek tükrözik az e határozatban meghatározott célokat, és ezek egyes tevékenységtípusokra való alkalmazásának módjait, az intézkedések és/vagy projektek eredményei megfigyelésének és felhasználásának módszereit és eszközeit, beleértve a teljesítménymutatók meghatározását;
- d) a munkaprogram végrehajtásának ajánlott időtervét, különös tekintettel az ajánlatkérések tartalmára;
- e) a meglévő közösségi politikákkal való összehangolás és kapcsolódás részletes szabályait. Meg kell határozni az intézkedések kidolgozásának és végrehajtásának szabályait, amelyeket összehangolnak a fenntartható energiaágazat területén hozott tagállami intézkedésekkel. A cél az, hogy járulékos haszon álljon elő azokhoz az intézkedésekhez képest, amelyeket az egyes tagállamok egymástól függetlenül hajtanak végre. Ezek az intézkedések lehetővé teszik a Közösség és a tagállamok rendelkezésére álló különböző eszközök legoptimálisabb kombinációját;
- f) a programban való részvétel ösztönzésére szükség esetén gyakorlati módszereket a legkülső régióknak, a szigeteknek, illetve a kis- és közepes vállalkozások számára.

A Közösségnek a nyilvánosság információhoz való hozzáféréseivel, az átláthatósággal és a nemek közötti esélyegyenlőség megvalósításával kapcsolatos rendelkezéseit a teljes program során figyelembe veszik.

6. cikk

(1) E program végrehajtásának pénzügyi kerete a 2003 és 2006 közötti időszakban 200 millió euró.

Az éves előirányzatokat a pénzügyi terv határain belül a költségvetési hatóság hagyja jóvá.

A pénzügyi referenciaösszegeket az egyes sajátos területekre indikatív módon határozzák meg. Ennek az összegnek az ajánlott elosztását a melléklet tartalmazza. Az egyes területek

költségvetési előirányzatai rugalmasak, hogy az ágazat változó szükségleteit hatékonyabban vehessék figyelembe; az előirányzat a 8. cikk szerint létrehozott bizottság egyetértésével változtatható meg.

(2) Az e programon alapuló tevékenységek közösségi pénzügyi támogatásának felosztását az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK Euratom tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kell meghatározni.

7. cikk

A program végrehajtásáért a Bizottság felel, a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban.

8. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozások esetében az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikke rendelkezéseire figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikke (3) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

(3) A bizottság maga állapítja meg eljárási szabályzatát.

9. cikk

(1) A Bizottság évente megvizsgálja a program, illetve a 3. cikkben meghatározott négy sajátos területen és a kulcstevékenységekben meghatározott intézkedések megvalósításának helyzetét, és erről az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának jelentést terjeszt be.

(2) A program futamideje második évének végén, és bármely következő programról való javaslattevél előtt a Bizottság az e program alapján végrehajtott összes közösségi tevékenységről külső értékelést készít, és ennek alapján levonja végkövetkeztetéseit. A külső értékelést független szakértők végzik. A Bizottság az értékelés alapján levont végkövetkeztetéseket – amelyek tartalmazzák, ha helyénvaló, a jelenlegi programokhoz való hozzáigazítást, különös figyelemmel a bővítésre – az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával közli, mielőtt a jelenlegi programmal vagy bármely következő programmal kapcsolatban javaslatot tenne.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

10. cikk

(1) A (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül, e programban bármely, a tagállamok területén letelepedett, a köz- vagy a magánszektorba tartozó jogi személy részt vehet.

(2) E program nyitva áll a jelölt országok részvétele előtt, az Európa társulási megállapodásokban a hozzájuk fűzött kiegészítő jegyzőkönyvekben, valamint az egyes társulási tanácsok határozataiban megállapított feltételek szerint, a vonatkozó bilaterális megállapodások alapján.

(3) Hasonlóképpen, a további pénzeszközök alapján a program nyitva áll az EFTA/EGT-országok részvétele előtt, az ilyen országokkal egyeztetett eljárásoknak megfelelően.

11. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

12. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2003. június 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

A. TSOCHATZOPOULOS

MELLÉKLET

A szükséges becsült összeg indikatív felosztása ⁽¹⁾

<i>millió euró</i>	
Tevékenységi területek	2003–2006
1. Az energiahatékonyság javítása és az ésszerű energiafelhasználás	69,8
2. Az új és megújuló energiaforrások és az energiatermelés diverzifikálása	80
3. A közlekedés energiavonatkozásai	32,6
4. A megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság elősegítése nemzetközi szinten, különösen a fejlődő országokban	17,6
Összesen	200 ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Ez az elosztás indikatív jellegű. A területek közötti költségvetési felosztás rugalmas, hogy hatékonyan tudja kezelni az ágazat változó szükségleteit.

⁽²⁾ Az új tagállamok számát, méretét és szükségleteit tükröző további hozzájárulás várható 2004 után, az Európai Unió bővítése következményeként. A Bizottság javasolhatja, hogy ez a hozzájárulás legalább 50 millió euró legyen.

⁽³⁾ A költségvetési hatóság a végrehajtási ügynökség költségvetését a program teljes pénzügyi keretének százalékos arányában állapíthatja meg.